

den ærede Landstingsmand vil overveie det vil han indrømme, at det er en Misforstaaelse. Udvalgets Fleertal indrømmer Repræsentantstabet den samme Myndighed, som Lovudkastet har villet give det, og der er i det Hele taget ved denne Sag slet ikke Tale om stor eller lille Myndighed, her er kun Tale om en Formsag og det kommer ved en Formsag ikke an paa, om det er noget Mindre eller Større, det gjælder. Det glæder mig, at vi nu i 3 Dage ved at beskæftige os med Statsregnskabet have haft med saadanne Formsager at gjøre, thi der maatte det blive klart, at enten en Overskrivelse beløber sig til een Skilling eller 100,000 Rd., er det det Samme, det er kun Formen, hvorom der handles. — Da den høitærede Justitsminister har ønsket, at Fleertallets Indstilling skulde deles saaledes, at den sidste Passus kom under Afstemning for sig selv, maa jeg antage, at det især er den, han ikke ønsker optaget i Loven, og jeg skal derfor ikke udtale mig videre derom, førend jeg har hørt, hvad han har at indvende imod den.

Justitsministeren: Da denne Sag forrige Gang var under Forhandling og der blev Spørgsmaal om Nebstættelsen af et Udvalg, fandt jeg fra Ministeriets Side ingen Anledning til at udtale mig med Hensyn til de Betæneligheder, som det ærede Medlem havde om, at Forslaget i denne Form skulde stride imod Grundloven. Jeg var imidlertid meget forundret over denne Indsigelse, og jeg kan ikke negte, at ligesom den ærede Taler nu savner Grunde imod sine Bemærkninger, har jeg ikke kunnet finde, at han paa nogen som helst fuldstændig Maade har documenteret, at den Forandring, han ønskede, var nødvendig. Han har hirtret — og andre Medlemmer med ham — at det var en Samvittighedsag for ham. Det kan naturligvis være en meget gyldig Grund for den ærede Taler, men de, som ikke føle Samvittighedsnag i saa Henseende, behøve jo ikke at følge ham. Jeg er overbevist om, at saavel Repræsentanterne for Brandforsikringen, som selv have indsendt Udcastet til Justitsministeriet, for at det kunde blive fremlagt, som den forrige Justitsminister, der har udarbejdet det, ikke have haft nogen som helst Tvivl i saa

Henseende. Det er Noget, som jeg bygger meget paa, og jeg er bleven end mere fast i min Overbeviisning fra det Dieblif, at den meget ærede Formand for Landstinget udtalte, at han ikke havde nogen som helst Betænelighed og ikke har den endnu. Jeg vilde finde det meget beklageligt, om man for at føie et enkelt Medlem, der fattede Skrupler ligeoverfor Grundloven, vilde indsætte Bestemmelser som de foreslaaede i Loven, naar ikke samtlige Medlemmer eller en Pluralitet i Thinget i Virkeligheden, i Realiteten har de samme Skrupler. Jeg har begjært en deelviis Afstemning over Fleertallets Forslag som en Smødekommen imod Fleertallet; thi jeg kan ikke fravige den Anskuelse, at Fleertallet her i Thinget ikke kan stemme for den sidste Passus, og naar jeg — eller Andre ikke havde forlangt en deelviis Afstemning, vilde det være absolut nødvendigt for det samme Fleertal at stemme mod Udvalgets Fleertals hele Forslag. Det er nu ogsaa mit Ønske, at Fleertallet i Thinget vil stemme imod første Passus af Forslaget, men, som sagt, jeg har villet give Anledning til, at det blev muligt for Fleertallet at gaae ind paa det. Jeg troer nu, der er ligesaa lidt Anledning til at gaae ind paa den første som paa den sidste Passus. De Udtryk, som Fleertallet nu har foreslaaet, kunne efter mit Skjønnende ligesaa let misforstaaes og ere ligesaa lidt stikkede til ikke at misforstaaes som det, der staaer i Regeringens Forslag. „Andre Forhold“ er efter mit Begreb ligesaa betegnende som det, der er valgt af Fleertallet. Derved sigtes jo til alt det, som ikke staaer ligeoverfor Staten eller tredie Mand, og det troer jeg ikke kan misforstaaes og noget særdeles mere Betegnende eller Noget, der skulde ramme det Samme i bedre Grad, finder jeg ikke i første Passus. Derimod finder jeg Udtryk, som efter min Mening ikke ere ganske correcte — idetmindste forekommer det mig saaledes. — Der tales om Foreningen og dens Interessenters gjensidige Rettigheder og Forpligtelser. Dette „gjensidige“ overført paa Forening, genforstaaer jeg ikke ganske. Foreningen er Interessenternes og Interessenternes gjensidige Rettigheder, men at Foreningen har gjensidige Rettigheder og Forpligtelser, forekommer mig ikke at være noget correct Udtryk. Hvad